

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/18/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200531
Dátum vydania rozhodnutia: 07.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6015200531.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: P., zastúpený advokátom Mgr. Erichom Štepánkom, so sídlom AK L. Svobodu 15, Banská Štiavnica proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, Námestie Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP1-2015/002588-005/60M zo dňa 4. februára 2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 24S/70/2015-58 zo dňa 6. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/70/2015-58 zo dňa 6. novembra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudok č. k. 24S/70/2015-58 zo dňa 06.11.2015 Krajský súd v Banskej Bystrici žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného č. OU-BB-OOP1-2015/002588-005/60M zo dňa 04.02.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu č. OU-ZH-OO-2014/01443-2-41 zo dňa 21.10.2014, ktorým podľa § 19 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“) uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 180,- € za nesplnenie povinnosti uzavrieť poistnú zmluvu za obdobie od 25.01.2012 do 21.10.2014 podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. k motorovému vozidlu Renault 25, I. rok výroby 1986, VIN K. XBXXXXXGXXXXXXX.

1.2 Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1 až 3 zákona č. 381/2001 Z. z., § 9 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení účinnom od 01.11.2003, § 9

ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. v poslednom znení, § 9 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., § 3 ods. 1 až 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), § 32 ods. 1 správneho poriadku, § 51 ods. 10 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 223/2001 Z. z.“ alebo „zákon o odpadoch“), § 51 ods. 10 zákona č. 223/2001 Z. z., § 19 ods. 1, 4 zákona č. 381/2001 Z. z. a § 19 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Uvedol, že prvostupňový správny orgán konanie začal po oznámení Slovenskej kancelárie poisťovateľov so sídlom v Bratislave a dokazovanie vykonal lustráciou poisťovateľov motorových vozidiel na internete, dožiadaním komerčných poisťovní vykonávajúcich poistenie motorových vozidiel podľa zákona č. 381/2001 Z. z. ako aj evidenčnou kartou motorového vozidla. Z takto vykonaného dokazovania mal za preukázané, že motorové vozidlo je v evidencii motorových vozidiel zapísané na žalobcu a zároveň, že na predmetné motorové vozidlo v rozhodnom období nie je uzavreté povinné zmluvné poistenie a uvedené vozidlo nebolo z evidencie vyradené (odhlásené). Uvedená skutočnosť v konečnom dôsledku v konaní sporná nebola, žalobca v celom správnom a ani v súdnom konaní nepoprel, že k odhláseniu motorového vozidla nedošlo a v súčasnej dobe na motorové vozidlo nie je uzavreté povinné zmluvné poistenie. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že z administratívneho spisu vyplynulo, že žalobca zánik motorového preukazoval čestným vyhlásením. Čestnému vyhláseniu ako dôkaznému prostriedku nemožno priznať výnimočný charakter. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 34 ods. 5 správneho poriadku). V konaní nebolo preukázané, že by žalobca iným dôkazom ako čestným prehlásením preukazoval svoje tvrdenie o zániku motorového vozidla. Pokiaľ v žalobe žalobca uvádza, že zánik motorového vozidla chcel preukázať okrem čestného vyhlásenia svedeckými výpoveďami osôb, ktoré sa na likvidácii - rozobraní motorového vozidla podieľali, takýto návrh na vykonanie dokazovania v správnom konaní nepodal. V odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového rozhodnutia len výslovne uviedol, že „v súčasnosti, vzhľadom na uplynulý čas, nevie hodnovernejšie preukázať ako jeho čestným vyhlásením, zánik motorového vozidla. Existujú však svedkovia, ktorí by jeho tvrdenie potvrdili“. Prvostupňový správny orgán na takéto tvrdenie žalobcu v podanom odvolaní adekvátne procesne reagoval, keď opakovane žalobcu vyzval na doplnenie dokladov a poskytol žalobcovi ďalšiu lehotu na doplnenie ďalších dôkazov vo veci. Podľa krajského súdu je nesporné, že žalobca dôkaz - výsluch svedkov s označením ich mena, priezviska a bydliska v správnom konaní nenavrhol napriek tomu, že k uplatneniu procesných práv a na podporu svojich tvrdení bol správnymi orgánmi opakovane vyzývaný. V kontexte takto vykonaného dokazovania v správnom konaní správne orgány správne vyhodnotili dôkaz - čestné prehlásenie žalobcu o zániku motorového vozidla, a to v súlade so zásadou hodnotenia dôkazov, pri ktorej správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Čestné prehlásenie žalobcu samo o sebe v súvislosti s ďalšími vykonávanými dôkazmi nemôže byť dôkazom preukazujúcim zánik motorového vozidla. Samotné čestné prehlásenie držiteľa motorového vozidla, ktorý nevie preukázať, ako naložil so starým motorovým vozidlom, postačuje k vydaniu potvrdenia o neexistencii starého motorového vozidla pre účely jeho vyradenia z evidencie podľa § 51 ods. 10 zákona č. 223/2001 Z. z., ale nie k preukázaniu zániku motorového vozidla podľa § 9 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Podľa krajského súdu úvaha správneho orgánu pri hodnotení dôkazov je potom správna, logická a v medziach zákona.

1.3 Krajský súd ďalej poukázal, že pokiaľ žalobca argumentoval, že s ohľadom na skutočnosť, že motorové vozidlo neexistuje a nie je možné poistiť neexistujúcu vec, pričom evidencia nepreukazuje vlastníctvo, ani táto námietka žalobcu nie je dôvodná. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že motorové vozidlo zaniklo, a teda nepreukázal ani skutočnosť, že mu zanikla povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Táto jeho povinnosť trvá dovtedy, kým nenastane niektorý z dôvodov predpokladaný ustanovením § 9 ods. 1 citovaného zákona a ako z vyššie uvedeného vyplýva, žalobca zánik motorového vozidla (ktorým preukazuje zánik poistenia zodpovednosti) dostatočným spôsobom nepreukázal.

1.4 Krajský súd ďalej poukázal na ustanovenie § 19 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého pokuta podľa ods. 1 sa môže uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa okresný úrad o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

1.5 Podľa krajského súdu ustanovenie § 19 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. ustanovuje objektívnu a subjektívnu lehotu, v ktorej je možné uložiť pokutu za porušenie povinnosti uzavrieť poistnú zmluvu podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Subjektívna lehota je dvojročná a plynie odo dňa, kedy sa príslušný orgán o porušení povinnosti dozvedel; pokutu je možné uložiť do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti uzavrieť poistnú zmluvu došlo. Obsahom súdneho spisu je aj rozhodnutie Obvodného úradu v Žiari nad Hronom, odbor odvetvových činností a vnútornej prevádzky č. 2006/02623 zo dňa 16.10.2006, ktorým bolo konanie vo veci uloženia pokuty za nesplnenie povinnosti uzavrieť poistnú zmluvu vo vzťahu k motorovým vozidlám Renault 25 V6, evidenčné č. K., Peugeot 309, evidenčné č. Y., Renault 25, evidenčné č. XXX ADA, Peugeot 309, evidenčné č. K. zastavené. Motorového vozidla evidenčného č. K. sa rozhodnutie o zastavení konania z roku 2006 netýka. Z uvedeného vyplýva, že subjektívna lehota na uloženie pokuty plynúca odo dňa doručenia oznámenia Slovenskej kancelárie poisťovateľov bola dodržaná. Nakoľko žalobca hodnoverne nepreukázal, kedy a akým spôsobom došlo k ním tvrdnému zániku motorového vozidla fyzickým rozobratím a jeho vyhlásenie nie je podopreté žiadnym iným dôkazom, krajský súd mal za to, že bola dodržaná aj objektívna lehota na uloženie pokuty, nakoľko povinnosť mať na motorové vozidlo uzavreté poistenie zodpovednosti podľa zákona č. 381/2001 Z. z. žalobcovi naďalej trvá.

1.6 Z vyššie uvedených dôvodov krajskému súdu vyplynulo, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom a preto žalobu podľa § 250j ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nebol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní podľa piatej časti O.s.p. má právo na náhradu trov konania len žalobca, ktorý je v konaní celkom alebo z časti úspešný.

2.

2.1 Včas podaným odvolaním sa žalobca domáha, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici tak, že rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica č. OU-BB-OOP1-2015/002588-005/6OM a rozhodnutie Okresného úradu v Žiari nad Hronom č. OU-ZH-OO-2014/01143-1-40 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňuje náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

2.2 V podanom odvolaní uviedol, že v priebehu správneho konania bol schopný predložiť len čestné prehlásenie. Pokiaľ úrad nechcel uznať samotné čestné vyhlásenie o zániku motorového vozidla, mal ho o tom informovať a najmä uviesť dôvody neuznania, pretože to isté čestné vyhlásenie v rokoch likvidácie vozidla plne postačovalo aj k vyradeniu vozidla, aj dnes postačuje k vydaniu potvrdenia o neexistencii starého motorového vozidla pre účely jeho vyradenia z evidencie podľa § 51 ods. 10 zákona č. 223/2001 Z. z. Poukazuje, že pokiaľ by o tejto skutočnosti neuznania čestného vyhlásenia ako dostatočného dôkazu vedel, následne by mal možnosť požiadať o výpovede svedkov, ktorí sa na likvidácii vozidla podieľali a úradu ich aj doložiť. Žalobca uviedol, že nemá právne vzdelanie, z toho dôvodu nepostupoval jednoznačne a presne. V prípade, ak mal konajúci správny orgán pochybnosti, mal ho vyzvať na doplnenie o výpovede svedkov s uvedením ich mien a adries a nie to len prehládnuť, pretože z formulácií bolo jasné, že existujú svedkovia, ktorí by jeho tvrdenia potvrdili, čo však správny orgán neurobil.

2.3 Ďalej poukazuje, že správny orgán a aj krajský súd v odôvodnení rozhodnutí jednoznačne stanovili, že čestné prehlásenie ako dôkazný prostriedok nie je akceptovateľné pre účely vyradenia vozidla z evidencie podľa § 51 ods. 10 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch. Tým dochádza k situácii zneistenia občana o jeho povinnostiach, keďže identické čestné prehlásenie v správnom konaní je a zároveň aj nie je, akceptovateľným dôkazným prostriedkom.

2.4 Žalobca poukazuje, že pokiaľ správny orgán mal pochybnosti o jeho tvrdeniach, mal ho poučiť a dbať na to, aby občan z dôvodu neznalosti právnych predpisov neutrpel v konaní ujmu. Poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.08.2014 sp. zn. 8Sžo/41/2013: „Podľa čl. 47 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi a orgánmi verejnej správy od začiatku konania a

za podmienok ustanovených zákonom. Túto pomoc poskytujú súdy, orgány verejnej správy a na zmluvnom základe aj advokáti. Uvedená ústavná zásada je premietnutá v § 3 ods. 3 ako jedno zo základných pravidiel konania. Podľa citovaného ustanovenia sú správne orgány povinné poskytovať pomoc a poučenia fyzickým osobám a právnickým osobám, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu."

2.5 Žalobca je názoru, že tým, že tak správny orgán nekonal (nepoučil žalobcu o tom, že považuje dôkazný prostriedok za nedostatočný) a zároveň ho inštruoval k postupu, kde ten istý dôkazný prostriedok považoval za jediný možný, uviedol žalobcu do omylu. Poukazuje, že v období likvidácie vozidla prebiehalo vyradovanie vozidiel na Dopravnom inšpektoráte len na základe čestného prehlásenia, čo úrad sám uznal v liste zo dňa 12.11.2014, ale napriek tomu požadoval vyradenie vozidla podľa zákonov, ktoré nadobudli právoplatnosť až niekoľko rokov neskôr a napriek tomu, že žalobca opakovane upozorňoval na to, že iné potvrdenia už po viac ako desiatich rokoch od likvidácie nemá k dispozícii. Žalobca nepopiera fakt, že mohol vozidlo vyradiť z evidencie vozidiel podľa zákona č. 381/2001 Z. z., podľa § 9 ods. 1 písm. c/ vyradením motorového vozidla z evidencie vozidiel na ktorom úrad trval, ale okrem neho je v zákone stanovená aj možnosť zániku poistenia vozidla podľa § 9 ods. 1 písm. a/ tým, že poistenie zodpovednosti zaniká aj zánikom motorového vozidla.

2.6 Ďalej žalobca poukazuje, že reagoval na všetky výzvy zo strany správneho orgánu a neustále namietal, že ponúkané riešenie úradu vyradením z evidencie vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z. z., podľa § 9 ods. 1 písm. c/ vyradenie motorového vozidla z evidencie nie je jediným, ale len jedným zo siedmich dôvodov zániku poistenia zodpovednosti a okrem neho je v zákone stanovená aj možnosť zániku poistenia vozidla podľa § 9 ods. 1 písm. a/, že poistenie zodpovednosti zaniká aj zánikom motorového vozidla, ktoré svojim čestným prehlásením deklaroval. Takisto nebolo možné uzavrieť poistnú zmluvu na vozidlo, ktoré neexistuje, hoci pokuty úradu mu neboli udelené za vyradenie vozidla z evidencie, ale práve za jeho nepoistenie.

2.7 Ďalej žalobca je názoru, že konajúci správny orgán ho sankcionuje za nevyradenie vozidla z evidencie (zákon sankciu za takýto správny delikt nepozná) tým, že mu ukladá pokutu za neuzavretie zmluvy o povinnom zmluvnom poistení na neexistujúce vozidlo. Takýto postup je podľa názoru žalobcu v príkrom rozpore s duchom zákona a zásadou nulla poena sine lege scripta.

3.

3.1 Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že správne orgány pri svojom rozhodovaní o nesplnení povinnosti uvedenej v § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vychádzajú z listinných dôkazov. Na základe podnetu od Slovenskej kancelárie poisťovateľov sú v skutočnosti preverované v súčinnosti s poisťovňami pôsobiacimi na trhu SPZP a orgánmi Policajného zboru SR. Následne je daná možnosť účastníkovi konania, aby predložil doklad preukazujúci existenciu poistenia zodpovednosti a všetky dôkazy, ktoré sú mu známe a ktoré môžu prispieť k správne posúdeniu a rozhodnutiu vo veci. Zo spisového materiálu je zrejмый priebeh konania, ktorý podľa názoru žalovaného bol plne v súlade so zákonom. Ladislavovi Doletinovi bol opakovane vytvorený priestor, aby objasnil vzniknutý stav a predložil relevantné dôkazy. V zmysle § 34 správneho poriadku je účastník konania povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe v čase dokazovania. Vykonanie dôkazov patrí správne orgánu. Ten hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Ladislav Doletina nebol opakovane schopný predložiť žiadny relevantný dôkaz na podporu svojich tvrdení, okrem čestného prehlásenia o tom, že svoje vozidlo v minulosti svojpomocne zlikvidoval, čím údajne zaniklo. Argumentoval tiež tvrdením, že jeho povinnosť mať uzatvorené povinné zmluvné poistenie zaniká tým, že povinné zmluvné poistenie u poisťovateľa prestal platiť. Žalobca v odvolaní namietal, že ak mal konajúci správny orgán pochybnosti, mal odvolateľa vyzvať na doplnenie o výpovede svedkov. Odhliadnuc od toho, že takéto tvrdenia o zániku vozidla nie je možné preukázať žiadnou svedeckou výpoveďou, mal Ladislav Doletina počas celého konania možnosť navrhnuť konkrétne svedkov na podporu svojich tvrdení. Keďže tak neurobil, žalovaný považuje jeho obhajobu za účelovú v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za nesplnenie svojej povinnosti mať uzatvorené

povinné zmluvné poistenie.

3.2 V argumentácii žalobcu ohľadom čestného prehlásenia, ktoré podľa jeho názoru je aj nie je v konaní pred správnym orgánom akceptovateľným dôkazným prostriedkom uvádza, že ide o nepochopenie právnej normy zo strany žalobcu a miešanie dvoch rozdielnych vecí.

3.3 Zákon o odpadoch počíta s prípadmi, kedy držiteľ starého vozidla, na účely jeho vyradenia z evidencie vozidiel nevie preukázať, ako naložil so starým vozidlom, ktoré podľa jeho tvrdenia už neexistuje a oprávňuje ho po zaplatení príspevku do enviromentálneho fondu, požiadať okresný úrad, odbor starostlivosti o životné prostredie o vydanie potvrdenia o neexistencii starého vozidla. Následne okresný úrad, príslušný odbor, vydá žiadateľovi potvrdenie o neexistencii starého vozidla na účel jeho vyradenia z evidencie vozidiel. Uvedené sa vzťahuje aj na prípad žalobcu. Ide o zákonnú možnosť odstránenia protiprávneho stavu, ktorý žalobca dlhodobo udržiaval. Žalobca bol poučený o nutnosti uvedeného postupu, avšak úplne ho ignoroval. V prípade spolupráce žalobcu, mohol správny orgán na uvedené prihliadnuť pri ukladaní výšky pokuty a prípadne mohol pokutu znížiť. Dobudúcna sa žalobca uvedenému postupu nevyhne.

3.4 Na druhej strane v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení žalovaný uvádza, že okresný úrad tomu, kto podľa § 3 ods. 1 neuzavrie poistnú zmluvu, uloží pokutu. Povinnosť uzavrieť zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu podľa ods. 1, je povinný uzavrieť poistnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla. Teda v konaní sa posudzuje, či došlo k nespĺneniu povinnosti v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení za určité konkrétne obdobie a či nenastala skutočnosť, na základe ktorej by daná povinnosť odpadla. Zákon stanovuje v § 9 zánik poistenia zodpovednosti. Ak nastala zákonom daná skutočnosť, ktorá zakladá zánik povinného zmluvného poistenia, je ju nutné náležite preukázať a bez zbytočného odkladu informovať poisťovateľa. Čestné prehlásenie nemá vo vzťahu k § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. v takomto dokazovaní náležitú dôkaznú silu. Nespĺnenie zákonnej povinnosti je sankcionované pokutou v zmysle § 19 zákona č. 381/2001 Z. z. Pokutou sa neodstraňuje vzniknutý protiprávny stav, ale sankcionuje sa porušenie zákonnej povinnosti. Vo všeobecnosti sa následne, ak účastník plánuje svoje motorové vozidlo ďalej používať, uzavrie nové povinné zmluvné poistenie a ak nie, je nutné dočasne alebo trvalo vyradiť vozidlo zo živej evidencie, aby sa problém s nezaplatením povinným zmluvným poistením nezopakoval. Pri hrozbe finančnej pokuty je účastník nútený rešpektovať zákon a dať si veci do poriadku. V opačnom prípade dochádza k benevolencii, nerešpektovaniu a ignorovaniu štátnych orgánov tak, ako je to v prípade žalobcu.

3.5 Žalovaný uviedol, že sa stotožňuje so záverom, ku ktorému dospel Krajský súd v Banskej Bystrici v napadnutom rozsudku a navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

4.2 Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutia a postupov orgánov verejnej správy. V správnom

súdnicte preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

4.3 Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

4.4 Na vady konania pred správnym orgán sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

4.5 Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.6 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.7 Podľa § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

4.8 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

4.9 Podľa § 250j ods. 2 O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že

a) rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,

e) v konaní správneho orgánu bola zistená taká, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

4.10 Podľa § 3 ods. 1 až 3 zákona č. 381/2001 Z. z.,

1) Povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenájatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

(2) V prípade cudzozemského motorového vozidla má povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu vodič tohto motorového vozidla, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 1, je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla. Osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 2, je povinná takúto poisťnú zmluvu uzavrieť podľa §

16 pri vstupe cudzozemského motorového vozidla na územie Slovenskej republiky.

4.11 Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom v znení účinnom od 1. novembra 2003,

poistenie zodpovednosti okrem dôvodov ustanovených osobitným predpisom zaniká aj

- a) zánikom motorového vozidla,
- b) zápisom prevodu držby motorového vozidla na inú osobu v evidencii vozidiel,
- c) vyradením motorového vozidla z evidencie vozidiel,
- d) prijatím oznámenia o krádeži motorového vozidla príslušným orgánom,
- e) vrátením dokladu o poistení zodpovednosti pri motorových vozidlách, ktoré nepodliehajú evidencii vozidiel,
- f) vyradením motorového vozidla z cestnej premávky,
- g) zmenou nájomcu, ak je na motorové vozidlo uzavretá nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci.

4.12 Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. v aktuálnom znení poistenie zodpovednosti okrem dôvodov ustanovených osobitným predpisom zaniká aj

- a) zánikom motorového vozidla,
- b) zápisom prevodu držby motorového vozidla na inú osobu v evidencii vozidiel,
- c) vyradením motorového vozidla z evidencie vozidiel,
- d) prijatím oznámenia o krádeži motorového vozidla príslušným orgánom,
- e) vrátením dokladu o poistení zodpovednosti pri motorových vozidlách, ktoré nepodliehajú evidencii vozidiel,
- f) vyradením motorového vozidla z premávky na pozemných komunikáciách,
- g) zmenou nájomcu, ak je na motorové vozidlo uzavretá nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci.

4.13 Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti zaniká okamihom, keď nastala skutočnosť uvedená v odseku 1. O týchto skutočnostiach je poisťník povinný bez zbytočného odkladu informovať poisťovateľa.

4.14 Podľa § 3 ods. 1 až 4 Správneho poriadku,

(1) Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

(2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu.

(3) Občan Slovenskej republiky, ktorý je osobou patriacou k národnostnej menšine, a ktorý má právo používať jazyk národnostnej menšiny podľa osobitného predpisu, má právo v obciach vymedzených osobitným predpisom konať pred správnym orgánom v jazyku národnostnej menšiny. Správne orgány podľa prvej vety sú povinné mu zabezpečiť rovnaké možnosti na uplatnenie jeho práv.

(4) Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

(5) Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikli neodôvodnené rozdiely.

4.15 Podľa § 32 ods. 1 až 3 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je

viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

4.16 Podľa § 33 ods. 1 a 2 Správneho poriadku, účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

4.17 Podľa § 34 ods. 1 až 6 Správneho poriadku,

- (1) Na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.
- (2) Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.
- (3) Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.
- (4) Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.
- (5) Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.
- (6) Skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z úradnej činnosti netreba dokazovať.

4.18 Podľa § 51 ods. 10 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 223/2001 Z. z.“ alebo „zákon o odpadoch“), držiteľ starého vozidla, ktorý na účely jeho vyradenia z evidencie vozidiel podľa osobitného predpisu nevie preukázať, ako naložil so starým vozidlom, ktoré podľa jeho tvrdenia už neexistuje, je oprávnený po zaplatení príspevku do Environmentálneho fondu podľa § 54 ods. 7 požiadať obvodný úrad životného prostredia o vydanie potvrdenia o neexistencii starého vozidla.

4.19 Podľa § 51 ods. 10 zákona č. 223/2001 Z. z., obvodný úrad životného prostredia v prípadoch podľa odseku 10 vydá žiadateľovi potvrdenie o neexistencii starého vozidla na účel jeho vyradenia z evidencie vozidiel.

4.20 Podľa § 19 ods. 1 až 3 zákona č. 381/2001 Z. z.,

- (1) Okresný úrad tomu, kto podľa § 3 ods. 1 neuzavrie poisťovaciu zmluvu, uloží pokutu od 500,- Sk do 100 000,- Sk.
- (2) Okresný úrad na základe oznámenia kancelárie podľa § 25 ods. 3 vyzve bez zbytočného odkladu toho, kto má podľa § 3 ods. 1 povinnosť uzavrieť poisťovaciu zmluvu, aby do siedmich pracovných dní od doručenia výzvy predložil doklad preukazujúci existenciu poistenia zodpovednosti.
- (3) Pri ukladaní pokuty podľa odseku 1 sa prihliada na závažnosť porušenia povinnosti a dĺžku trvania protiprávneho stavu.

4.21 Pokuta podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona, sa môže uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa okresný úrad o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo (§ 19 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z.).

4.22 Podľa § 19 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., na konanie o uložení pokuty podľa odseku 1 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

5.

5.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky z pripojeného administratívneho a súdneho spisu zistil, že podľa

výpisu z oznámenia Slovenskej kancelárie poisťovateľov zo dňa 25. marca 2013 motorové vozidlo továrenskú zn. Renault 25, evidované na žalobcu, evidenčné č. I., vedené v evidencii od 12.01.1994 bolo v období od 25.01.2012 do 09.01.2013 nepoistené. Z administratívneho spisu súd tiež zistil, že prvostupňový správny orgán rozhodnutiami č. OÚ-ZH-OO-2014/01143-1 a 2 zo dňa 19.05.2014 uložil žalobcovi podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. pokutu vo výške 2x 63,- € za nesplnenie povinnosti ustanovenej v § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., pretože žalobca ako držiteľ motorového vozidla Renault 25, evidenčné č. I. a motorového vozidla Renault 25, evidenčné č. I., neuzavrel na tieto vozidlá poistnú zmluvu za obdobie od 25.01.2012 do 09.01.2013. Rozhodnutím žalovaného č. OU-BB-OOP1-2012/028690-02/60M zo dňa 15.08.2014 boli vyššie uvedené rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku zrušené a vec bola vrátená správneho orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

5.2 Zo správ komerčných poisťovní vyplýva, že motorové vozidlo evidenčné č. I. nebolo v rozhodnom období poistené pre účely povinného zmluvného poistenia. Prvostupňový správny orgán výzvou zo dňa 17.09.2014 vyzval žalobcu na doloženie dokladov preukazujúcu existenciu poistenia zodpovednosti a oznámil žalobcovi začatie správneho konania vo vzťahu k motorovým vozidlám Renault 25 evidenčné č. I. a I. a to do 7 dní od doručenia výzvy. Zároveň prvostupňový správny orgán žalobcovi oznámil, že začal správne konanie podľa § 18 ods. 2 Správneho poriadku a § 19 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z. z. na základe oznámenia Slovenskej kancelárie poisťovateľov v Bratislave s tým, že žalobcu upozornil, že tomu, kto neuzavrie poistnú zmluvu (povinné zmluvné poistenie), uloží pokutu podľa § 19 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vo výške od 16,60 € do 3.319,40 € a pri ukladaní pokuty sa prihliada na závažnosť porušenia povinností a dĺžku protiprávneho konania. Výzvu žalobca prevzal dňa 19.03.2014.

5.3 Z administratívneho spisu tiež vyplýva, že listom z 25.09.2014 žalobca prvostupňovému správneho orgánu oznámil, že motorové vozidlá boli zlikvidované v roku 2006, pričom upozornil, že v minulosti správny orgán informoval o tom, že povinnosť poistenia zodpovednosti za škody zanikla nezaplatením ďalšieho poistenia podľa § 801 Občianskeho zákonníka a to na základe neprevádzkovania vozidiel a motorové vozidlá boli zlikvidované ako nepojazdné. Poukázal na to, že v liste podal aj čestné vyhlásenie, že uvedené motorové vozidlá neprevádzkuje, nakoľko už boli dávno zlikvidované ako nepojazdné.

5.4 Podľa evidenčnej karty vozidla, evidenčné č. I., toto motorové vozidlo má štatút v premávke, s dátumom prvej evidencie v SR 12.01.1994 a je evidované na žalobcu. Posledný dátum zmeny stavu je zo dňa 14.05.2003, kedy bol technický preukaz a osvedčenie o evidencii vydaný držiteľovi. Výsledky vykonaných šetrení boli žalobcovi oznámené listom z 10.10.2014, ktorý prevzal dňa 13. októbra 2014. Prvostupňový správny orgán žalobcovi oznámil výsledky vykonaných šetrení, skutočnosť, že motorové vozidlo má štatút vozidla v premávke a neuzatvorením poistnej zmluvy na motorové vozidlo pokračuje protiprávny stav. Prvostupňový správny orgán žalobcu poučil, že mu prislúcha právo a povinnosť účastníka konania podľa § 33 Správneho poriadku, najmä právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie, vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia spôsobu jeho zistenia a navrhovať jeho doplnenie. Poučil ho tiež podľa § 34 ods. 3 Správneho poriadku o tom, že má povinnosť navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy a vyzval ho na uplatnenie procesných práv v lehote troch dní od doručenia výzvy a oznámenia.

5.5 Rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zo dňa 21.10.2014 bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 180,- €. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že o zániku motorového vozidla prvostupňový správny orgán opakovane informoval. V súčasnosti vzhľadom na uplynutý čas nevie hodnovernejšie ako čestným prehlásením preukázať zánik motorového vozidla, existujú však svedkovia, ktorí by jeho tvrdenie potvrdili. V odvolaní uviedol, že má za to, že správny orgán nemôže uložiť pokutu za nepoistenie motorových vozidiel, keďže motorové vozidlo k uvedenému dátumu neexistovalo, a teda sa nedalo ani poistiť.

5.6 Prvostupňový správny orgán po podaní odvolania výzvou na doplnenie dokladov z 12.11.2014 poskytol žalobcovi ďalšiu lehotu na doplnenie nových dôkazov vo veci, a to do 15 dní odo dňa prevzatia výzvy. K výzve boli priložené výpisy z internetovej stránky Slovenskej kancelárie poisťovateľov, aby sa žalobca vedel presnejšie vyjadriť k likvidácii vozidiel, nakoľko nikdy a nikde neuviedol, kedy a akým

spôsobom motorové vozidlo zlikvidoval. O postúpení odvolania prvostupňový správny orgán informoval žalobcu prípisom zo dňa 08.12.2014, v ktorom ho informoval, že správny orgán nemôže kladne vyhovieť jeho odvolaniu. K uvedenej výzve sa žalobca vyjadril listom zo dňa 18.12.2014, v ktorej uviedol, že motorové vozidlo bolo zlikvidované pred viac ako 10 rokmi, a preto považuje požiadavku prvostupňového správneho orgánu o spresňovaní okolností likvidácie, vyradenia motorového vozidla a požiadavky doplnení ďalších dôkazov a okolností likvidácie ako neadekvátnu a premlčanú.

5.7 O odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím. Žalobca k vyjadreniu k výzve na doplnenie dôkazov zo dňa 18.12.2014 doložil do administratívneho spisu oznámenie poškodeného o poistnej udalosti zo dňa 14.01.2003 týkajúce sa ale motorového vozidla evidenčné číslo I., ku ktorej dopravnej nehode došlo dňa 03.09.2004 v Meste Banská Štiavnica. Zároveň doložil oznámenie Wüstenrot poisťovne, a.s. o tom, že poistná zmluva č. XXXXXXXXXXXX zanikla dňa 02.11.2004 z dôvodu nezaplatenia prvého alebo jednorazového poistného.

5.8 Žalobca do súdneho spisu doložil rozhodnutie Obvodného úradu v Žiari nad Hronom, odbor odvetvovej činnosti a vnútornej prevádzky č. 2006/02623 zo dňa 16.10.2006, ktorým správny orgán podľa § 30 ods. 1 písm. h/ Správneho poriadku zastavil konanie vo veci uloženia pokuty za nesplnenie povinnosti uzavrieť poistnú zmluvu voči žalobcovi týkajúcu sa motorových vozidiel Renault 25 V6, evidenčné č. I., Peugeot 309, evidenčné č. Y., Renault 25, evidenčné č. XXX AD a Peugeot 309, evidenčné č. I.. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca v tomto konaní nepredložil doklady o poistení, ale listom oznámil, že motorové vozidlá mal poistené, avšak z dôvodu neprevádzkovania vozidiel všetky poistné zmluvy zrušil. Konanie bolo zastavené z dôvodu, že 19.09.2006 uplynul jeden rok od obdržania zoznamu nepoistených vozidiel od Slovenskej kancelárie poisťovateľov v Bratislave.

6.

6.1 Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a vo svojom odôvodnení sa obmedzí iba na doplnenie svojich právnych záverov.

6.2 Najvyšší súd na podklade zisteného stavu konštatuje, že v zákone o povinnom zmluvnom poistení je v § 3 jasne sformulované a vymedzené, kto má povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu a tým povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Plnenie povinnosti podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. je viazané na držbu motorového vozidla, subjektom povinnosti je osoba zapísaná v príslušných dokladoch vozidla. Osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu podľa ods. 1, je povinná uzavrieť poistnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla. Žalobca je nepochybne takouto osobou. Jeho povinnosť mať uzavreté poistenie zodpovednosti trvá, kým nenastane niektorý z dôvodov zániku poistenia zodpovednosti uzatvoreným v § 9 zákona č. 381/2001 Z. z. Zánik motorového vozidla v zmysle § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. je takýmto dôvodom. To, že nastala predmetná skutočnosť, ktorá má za následok aj zánik poistenia zodpovednosti, je však nutné v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. oznámiť poisťovateľovi bez zbytočného odkladu, ako aj príslušnému Dopravnému inšpektorátu, aby na danú skutočnosť bolo možné náležite reflektovať. Uvedené platilo aj podľa účinného zákona o povinnom zmluvnom poistení a zákona o cestnej premávke č. 315/1996 Z. z. (§ 19) v rozhodujúcom čase.

6.3 Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom žalovaného, že svojpomocné zničenie vozidla, bez možnosti preukázania takéhoto zániku, nenesie so sebou následok v podobe odpadnutia zákonnej povinnosti poistenia zodpovednosti. Rovnako aj to, že žalobca prestal platiť povinné zmluvné

poistenie neznamená, že jeho zákonná povinnosť mať uzavreté povinné zmluvné poistenie, odpadla. Znamená to len, že poisťná zmluva s poisťovateľom, ktorý mu dovtedy poskytoval povinné zmluvné poistenie zanikla v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z., resp. v zmysle zmluvne dojednaných podmienok. Uvedené sa vzťahuje k oznámeniu o zániku poisťnej zmluvy č. 5960001337 k 02.11.2004 u poisťovateľa Wüstenrot a k oznámeniu o škodovej udalosti č. 4046900524/292 z 03.09.2004 vyhotovené na tlačive Wüstenrot poisťovne. Predmetné vozidlo podľa vyjadrenia žalobcu bolo zlikvidované, a teda fyzicky zaniklo na základe škodovej udalosti z 03.09.2004 a poisťka Wüstenrot poisťovni zanikla k 02.11.2004. Podľa vyjadrenia poisťovateľa, ktoré predložil žalobca vo svojom vyjadrení z 18.12.2014 však vyplynulo, že poistenie zaniklo pre nesplnenie poistného a nie z dôvodu zániku vozidla. Na vykonanie zmien v registri sa vyžaduje aktívna spoluúčasť povinného subjektu oznamovať akékoľvek zmeny týkajúce sa vozidla alebo povinného subjektu vo vzťahu k vozidlu (napr. prevod držby, zmena miesta pobytu, prestavba vozidla, zmena farby, atď.). Pokiaľ sa tak nestane, správny orgán nemá dôvod o správnosti údajov vedených v príslušnej evidencii pochybovať. Správny orgán vychádzal aj z údajov poskytnutých z Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiari nad Hronom a mal za preukázané, že žalobca je doposiaľ držiteľom - vlastníkom motorového vozidla Renault 25, evidenčné č. I. od 19.01.2004, ktoré je vedené ako vozidlo v premávke do vtedajšej doby. Nebola tak vykonaná žiadna zmena v evidencii vozidiel, pričom predmetné vozidlo malo v príslušnej evidencii štatút „v premávke“, nie je nahlásené ako odcudzené, ani dočasne alebo trvale vyradené. Z uvedeného je preto možné vyvodiť záver, že žalobca bol a je subjektom povinnosti podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. v rozhodnom období a bude tak až do dňa vyradenia vozidla z evidencie vozidiel podľa § 120 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

6.4 Najvyšší súd mal za preukázané, že správny orgán opakovane vyzýval žalobcu, aby predložil relevantné doklady, dôkazy a skutočnosti, ktoré by pomohli náležite objasniť vzniknutý stav. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. okresný úrad tomu, kto podľa § 3 ods. 1 neuzavrie poisťnú zmluvu, uloží pokutu od 16,60 € do 3.318,40 €. Pokuta uložená napadnutým rozhodnutím je v medziach citovaného ustanovenia, pričom pri jej ukladaní správny orgán v rámci správnej úvahy náležite zohľadnil okolnosti prípadu v súlade s § 19 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z. Pokuta bola uložená v objektívnej lehote (troch rokov) a subjektívnej lehote dva roky od oznámenia zo dňa 25.03.2013 - druhostupňové rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť 23.10.2014.

6.5 K argumentácii žalobcu ohľadom čestného prehlásenia, ktoré podľa jeho názoru je a aj nie je v konaní pred správnym orgánom akceptovateľným dôkazným prostriedkom, najvyšší súd uvádza, že zákon č. 223/2001 Z. z. o odpadoch počíta s prípadmi, kedy držiteľa starého vozidla, na účely jeho vyradenia z evidencie vozidiel nevie preukázať, ako naložil so starým vozidlom, ktoré podľa jeho tvrdenia už neexistuje a oprávňuje ho po zaplatení príspevku do environmentálneho fondu požiadať okresný úrad, odbor starostlivosti o životné prostredie o vydanie potvrdenia o neexistencii starého vozidla. Následne okresný úrad, príslušný odbor vydá žiadateľovi potvrdenie o neexistencii starého vozidla na účel jeho vyradenia z evidencie vozidiel. Najvyšší súd sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného, že ide o zákonnú možnosť odstránenia protiprávneho stavu, ktorý žalobca dlhodobo udržiaval. Žalobca bol poučený o nutnosti uvedeného postupu, avšak úplne ho ignoroval.

6.6 Najvyšší súd ďalej zdôrazňuje, že osoba na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa zákona č. 381/2001 Z. z. (§ 3 ods. 1) je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla. Teda v konaní sa preukazuje, či došlo k splneniu povinnosti v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. za určité konkrétne obdobie a či nenastala skutočnosť, na základe ktorej by daná povinnosť odpadla. Zákon stanovuje v § 9 zánik poistenia zodpovednosti. Ak nastala zákonom daná skutočnosť, ktorá zakladá zánik povinného zmluvného poistenia, je ju nutné náležite preukázať a bez zbytočného odkladu informovať poisťovateľa. Čestné prehlásenie nemá vo vzťahu k § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. v takomto dokazovaní náležitú dôkaznú silu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti je sankcionované pokutou v zmysle § 19 zákona č. 381/2001 Z. z. Pokutou sa neodstraňuje vzniknutý protiprávny stav, ale sankcionuje sa porušenie zákonnej povinnosti.

6.7 Na základe zisteného skutkového stavu veci, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení

odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, a teda rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/70/2015-58 zo dňa 06.11.2015 potvrdil ako vecne a právne správny.

7.

7.1 O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého má iba úspešný žalobca právo na náhradu trov konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo, a teda súd právo na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznal.

7.2 Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. - Správny súdny poriadok, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V tejto veci začalo odvolacie konanie pred 1. júnom 2016, preto najvyšší súd v tejto veci postupoval podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.